

[Kaj Andresen.]

midlerne fra sidste år og i stedet overføre 34 mill. kr. til i år, betyder, at hele indsatsen i år er de 90 mill. kr., som er provenuet af fondens grundkapital, og det har vel ikke meget med en jordpolitisk indsats at gøre.

Men man vil måske slet ikke nogen aktiv kommunal jordpolitik. Det forlyder jo i hvert fald, at finansministeren ikke vil medvirke til en udvidet ekspropriationsret for kommunerne til boligformål. Vil man så heller ikke gøre en finansiel indsats, så bliver der vel ikke vældig meget tilbage. For byggeriets vedkommende vil mangelen på indsats betyde stadigt stigende grundpriser, og de vanskeligheder, der er f. eks. for det sociale byggeri med at skaffe byggemodne grunde her i hovedstadsområdet, burde jo være tilstrækkelig motivering for en større boligfond.

Det tredje felt, hvor en forøgelse af boligfonden ville have en positiv virkning, er jo beskæftigelsen. Det er rigtigt, at der ved behandlingen af forslaget til boligfondslov blev forkastet et ændringsforslag, hvor man specielt nævnte egnsudvikling. Boligministeren har jo lige erkendt, at man udmærket kan tage hensyn til egnsudvikling i forbindelse med de øvrige kriterier, der er for boligfonden. Og der er vel næppe noget område, hvor man så hurtigt ville kunne skabe øget beskæftigelse, som ved en udvidelse af byggemodningsarbejderne. Der er kommuner, som har behov derfor, der er en arbejdskraft, som er til stede, og byggeriet ville få en tiltrængt indsprøjtning ved, at der blev skaffet midler til udvidelse af kommunernes mulighed for arealerhvervelse og for byggemodning.

Der er meget, der taler for det fremsatte forslag, og jeg kan på mit partis vegne anbefale forslaget.

Knud Østergaard: Må jeg i al stilfærdighed minde hr. Kaj Andresen om den behandling, som den tidligere socialdemokratiske regerings forslag om boliglov fik fra hr. Kaj Andresens og hans partis side. Jeg tænker her på de ændringsforslag, som oppositionen stillede, jeg tænker her på den mulighed for forhandling, som vi søgte, men hvor man på det tidspunkt havde bundet sig så ganske til SF, at der ikke

var noget at gøre på dette område. Må jeg have lov til at stille dette klima op over for denne meget milde tone, som jeg synes boligministeren har anvendt ved denne lejlighed, hvor han giver tilsagn om forhandling, hvor han lover at følge udviklingen på området, hvor han vil være i kontakt med udvalget under dets arbejde. Jeg er glad for, at det er en anden tone og en anden indstilling, som her kommer til orde.

Med hensyn til forslaget, som det er fremsat af hr. Arne Larsen m. fl., må jeg sige, at det konservative folkeparti ikke er nervøs for de ord, forslaget indeholder, det er mere tallene, der bekymrer os; og tallene bekymrer os, fordi de ødelægger det økonomiske billede, som regeringen er ved at tegne, det billede, som skal genskabe en sund økonomi her i vort land.

Til de bemærkninger, som boligministeren har udtalt, og som mit parti vel af naturlige grunde sympatiserer med, vil jeg gerne føje det spørgsmål, om det ikke netop nu, hvor vi står over for de nye love på planlægnings og på det jordpolitiske område, vil være uklogt at disponere så stort og så langt ud i fremtiden. Det, der er målet med planlægningslovene og jordlovene, er jo først og fremmest at fremskaffe fornødne arealer og få disse arealer byggemodnet samt prøve på at opnå en sænkning af grundprisen. Det er da det, vi tilstræber, og jeg er overbevist om — modsat hr. Kaj Andresen — at vi meget hurtigt vil se disse lovforslag fremsat i folketinget, så det initiativ, hr. Kaj Andresen tilbyder, tror jeg vil være uforholdsmæssigt.

Jeg kan altså desværre ikke på mit partis vegne anbefale lovforslaget, som det foreligger, men jeg vil love, at vi i boligudvalget, på samme måde som vi behandler øvrige lovforslag, vil gå ind i en saglig drøftelse af det problem, vi har talt om i dag.

Arne Christiansen: Da mit partis ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg gøre nogle bemærkninger til SF's forslag.

Jeg kan sige med det samme, at venstre kan ikke gå ind for det fremsatte forslag om en forøgelse af bevillingerne til boligfonden og om, at rammen for lånebevillinger skal udvides. Den finansielle stramning, som har fundet sted gennem finansloven for 1968-69 med gennemførelse af besparelser, må op-